

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησία Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησία » 14.
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΚΥΤΡΙΑΛΑΚΗΣ.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΝΟΜΑΡΧΑΣ ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΟΥΣ,

Τὰ ἐπόμενα τηλεγραφήματα ληφθέντα σήμερον
καταστήσατε γνωστά τῇ ἐμπορίᾳ καὶ ναυτιλίᾳ.
Ἀθῆναι 18 Ἀπριλίου 1877.

Ἰπουργὸς Ἐσωτερικῶν
Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Δεληγεώργην Πρόεδρον Ἰπουργ. Συμβουλίου.
Ἀθῆνας.

Γαλαζιον. — Τῇ διαταγῇ τοῦ Μεγάλου Δουκὸς,
γενικοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ ἡ πλοῖα τοῦ
Δουναβέως ἀπηγορεύθη.

ΤΖΑΜΑΔΟΣ.

Ἰπουργὸν Ἐξωτερικῶν.

Ἀθῆνας.

Ἰσμαίλιον. — Ἡ τοπικὴ ἀρχὴ τῇ αἰτῆσει τῆς
Ῥωσικῆς ἐμπόδισε τὴν ἀναχώρησιν τῶν πλοίων. Τὸ
Ῥωσικὸν στρατηγεῖον διέταξεν τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν
σίτων καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν πλοίων. Διεμαρτυρήθη
καὶ ἀνέφερα τοῦτο τῷ Γενικῷ Προξένῳ. Ἀπαντήσατε
μοι καὶ ἀναφέρθητε Ἰπουργεῖῳ.

Πρόξενος
ΣΑΓΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς γνῶσιν τῆς ἐθνικῆς ναυτιλίας δημοσιεύω ὁ
ὑποφαινόμενος τὸ ἀκόλουθον ἐπίσημον τηλεγράφημα:

Κ. Β. Α. Ου. Πρεσβεία Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ 17/29 Ἀπριλίου 1877.

Τὸ Ῥωσικὸν Προξενεῖον Γαλαζίου κηρύττει ὅτι ὁ
Ῥώσος ἀρχιστράτηγος ἀπηγόρευσε τὸν πλοῦν τοῦ Δου-
ναβέως, τὰ δὲ πλοῖα θέλουσι λάβεαι διορίαν νὰ
ἐξέλθωσι.

Διὰ διαταγῆς τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ
σήμερον:

1). Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ νυκτὸς διάβασις τοῦ στενοῦ
τῶν Δαρδανελίων καὶ τοῦ Βοσπόρου, δηλαδὴ ἡ εἴσοδος
καὶ ἔξοδος τῶν ἀτμοπλοίων καὶ ἰστιοφόρων.

2). Μένουσιν ἐσβεσμένοι οἱ ἐν τῷ στενῷ φανοὶ ἐκτὸς
δύο ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ Βοσπόρου ἀπὸ τὴν Μαύρην θάλασ-
σαν καὶ δύο ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν Δαρδανελίων. Κατὰ δια-
ταγὴν ὅμως τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν δύνανται νὰ
ἀναφθῶσιν ὅσοι δῆποτε φανοὶ. Καὶ

3). Οἱ συνήθεις κανονοβολισμοὶ ὡς σημεῖα ἐν καιρῷ
ὀμίχλης οὐδαμῶς ἐπιτρέπονται.

Ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Αἰστρο-Οὐγγαρίας
ΜΑΡΤΥΡΤ.

Κρίσεις περὶ τοῦ πολέμου.

Ἡ «Ἐθνικὴ Ἐφημερίς» τοῦ Βερολίνου «ἐλπὶ
σμεῖν ὅτι οὗδ' ἐβδόμενος ὁ ἀπελάξῃ. εἰς τὸν διαμελι-
μάχονται ὑπὲρ ἑαυτῶν, ὑπὲρ τῆς χώρας των, ὑπὲρ
τῆς ὑπάρξεώς των, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἐξουσίας των,
ἐπὶ ἄλλων φυλῶν. Ἐὰν ἠττηθῶσι, θὰ πληρωθῇ
τὸ θέλημα τοῦ Ἀλλάχ καὶ θ' ἀπέλθωσιν ὅθεν ἤλ-
θον. Ἐὰν νικήσωσι, θὰ ἐδραιωθῇ ἡ κατάκτησις
των καὶ θ' ἀπαλλαγῶσι τῆς ὀχληρᾶς εὐρωπαϊκῆς
πίεσεως. Ὁ πόλεμος ἐξαρτᾶ ἐν Ἀνατολῇ τὰ
πάντα ἐκ τῆς αἰχμῆς τοῦ ξίφους. Τίς δύναται νὰ
προῖδῃ τὰς συνεπείας του;» Ἐν ἑτέρῳ ἄρθρῳ, ἡ
«Ἐθνικὴ Ἐφημερίς» παρορμᾷ τὴν Αἰστριαν εἰς
ἐπέμβασιν. Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Κολωνίας» ἐξακο-
λουθεῖ συμπαθοῦσα πρὸς τοὺς Τούρκους. «Τὸ ὀθω-
μανικὸν κράτος γράφει δὲν θὰ φανῇ βεβαίως ἄχρι
τέλους ἰσόπαλον τῇ Ῥωσσίᾳ. Ἀλλ' οὐχ ἦττον οἱ
ἐπιδρομεῖς θ' ἀπαντήσωσι δυσχερείας ἴσας πρὸς τὸ
μέγεθος τῆς ὕβρεως. Ἐὰν νῦν ὁ Σουλτάνος ἀνα-
πετάσῃ τὴν σημαίαν τοῦ προφήτου, θὰ ἐκραγῇ με-
ταξὺ ἰσλαμισμοῦ καὶ πανσλαμισμοῦ πάλιν, ἥς τὴν
ἐκτασιν καὶ τὰς φρικαλεότητας οὐδεὶς δύναται νὰ
φαντασθῇ. Ἀφ' ἑτέρου, δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀδύνα-
τον ν' ἀπαντήσῃ ἡ Ῥωσσία πλὴν τῆς Τουρκίας
καὶ ἄλλους ἐχθρούς. Τὸ λόγιον ὅτι «τῶν εὐτυχοῦν-
των πάντες εἰσὶ φίλοι» θ' ἀληθεύσῃ ἀντιστρόφως
ἐν Τουρκίᾳ. Ὅσῳ εὐμενεστέρα φανῇ ἡ τύχη τῶν
ὀπλων πρὸς τὴν Ῥωσσίαν, τόσῳ εὐχερέστερον θὰ
εὕρῃ ἡ Τουρκία συμμάχους, — συμμάχους, οἵτι-

νες θ' ανασπάσῃ τὴν σπάθην, οὐχί ἕως ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ῥωσικῆς κατακτήσεως». Ὁ «Ταχυδρόμος» τοῦ Βερολίνου γράφει: «Ἡ Γερμανία προσβλέπει ἐν ἡσυχίᾳ τὴν ἐναρξίν τοῦ πολέμου, πεποιθὺς ἐπὶ τὸν γερμανὸν πολιτικὸν ἄνδρα, ὅστις διεκήρυξεν, ὅτι δὲν θ' ἀνεχθῆ νὰ πάθῃσι τι τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς Αὐστρίας· ἡ αὐτὴ ἐπιφύλαξις ἐκδηλοῦται ἐν Ἀγγλίᾳ· ἡ δὲ Γαλλία, καίπερ τηροῦσα αὐστηρὰν οὐδετερότητα, κέκτηται ἐν Ἀνατολῇ νόμιμα συμφέροντα, ἅτινα δέον νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, ἐὰν ὁ πόλεμος ἀπολήξῃ εἰς τὸν διαμελισμὸν τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Τοῦτο συμφέρει καὶ τῇ Γερμανίᾳ»

Γνώμη περὶ τῶν Ἑλλήνων.

Ἐρωτηθεὶς ἄγγλος τις πολιτικὸς διατὶ ἡ Ἀγγλία δὲν περιβάλλει τὸν ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων ἀπεκρίνατο: «Ἡμεῖς ἐξετάζομεν πάντα τὰ ζητήματα ἐκ τῆς πρακτικῆς αὐτῶν ἀπόψεως· οἱ Ἕλληνες εἶναι βεβαίως ἔθνος ἀξιόλογον, ἀλλ' ἡ συμμάχια αὐτῶν καθίσταται ἡμῖν ἐπὶ τοσοῦτον ἀνωφελῆς ὅσον ἐπιβλαβὴς καὶ ἡ ἔχθρα των. Ἡμεῖς οὐτε θὰ συνεργήσωμεν οὔτε θὰ ἀντιπράξωμεν εἰς τὰς προσπάθειάς των Ἑλλήνων. Λυπούμεθα ὁμως ὅτι ἡ παραχώρησις τῆς Ἑπτανήσου εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς παρενοήθη· παρέδομεν τὰς νήσους, ἀφ' οὗ ἡ κατοχὴ αὐτῶν κατέστη ἡμῖν περιττὴ καὶ ἀσήμαντος ὑπὸ στρατιωτικῆν ἔποψιν, ἐν ᾗ ἡ φαντασία τῶν Ἑλλήνων ὑπέλαβε τὸ δῶρον τοῦτο ὡς ἀφετηρίαν νέας ἀγῶνας καὶ ἀποδοῦναι ἡμῖν ἄριστον ἔκδομα πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἐὰν ἐλευθερωθῶσι μὲν οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληες, μείνωσι δὲ ὑπόδουλοι οἱ Ἕλληες. Ὁ κύριος ὁρος τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ εἶναι τὰ βρεττανικὰ συμφέροντα, ἀκρογωνιαίος δὲ λίθος τῶν βρεττανικῶν συμφερόντων ἡ ἐξασφάλισις τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Μιχθῆτω πυρὶ ἀπασι ἡ Ἀνατολή, ἀρκεῖ μόνον ἡ Κωνσταντινούπολις νὰ μὴ περιέλθῃ εἰς χεῖρας δυνάμεως ξένης καὶ ἰκανῆς νὰ βλαφῆ τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας». Ἐν τοῖς λόγοις τούτοις συγκεφαλαιοῦται πᾶσα ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ.

(Παλιγγενεσία).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Παρ' ἀξιοπίστου πηγῆς πληροφοροῦμεθα τὰ ἑξῆς:

«Ῥῶσοι 120 χιλιάδες εἰσῆλθον εἰς Ρουμανίαν. Τέσσαρες κανονιοφόροι Ῥωσικαὶ μετεφέρθησαν εἰς Γαλαξίον διὰ Railway. Οἱ Ῥῶσοι ἔθεσαν ἐντὸς τοῦ Δουνάβου τορπίλας. Ῥωσικὸς στόλος διέβη τὸ Γιβλαρτάρ κατευθυνόμενος εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας. Ὁ Χόβαρτ ἐπέστρεψεν ἐκ Δουνάβου εἰς Κων/πολιν. Εἰς Ἀσίαν σῶμα Ῥωσικὸν ἐκ 40 χιλιάδων ἐνίκησε πανταχόθεν τοὺς Τούρκους.»

Ἐὰν αἱ εἰδήσεις αὗται ἀληθεύουσι τότε τετέλεσται· οἱ Τούρκοι ἐκυκλώθησαν πανταχόθεν, ὁ δὲ πόλεμος δὲν θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ.

— Ἡ πρώτη συμπλοκὴ τῶν ῥωσοτουρκικῶν στρατευμάτων ἐγένετο, καθ' ἃ τηλεγραφικῶς ἠγγέλη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, παρὰ τὸ Βατούμ. Ἐν τῇ συμπλοκῇ ταύτῃ ἐρονεύθησαν κατὰ τοὺς μὲν 800 Ῥῶσοι καὶ ὀλίγοι Τούρκοι, κατὰ τοὺς δὲ ὅτι ἐρονεύθησαν 1200 Τούρκοι καὶ ἐλάχιστοι Ῥῶσοι. Ἐρχισαν λοιπὸν καὶ πάλιν αἱ συνήθεις ἐν ταῖς πολέμοις ὑπερβολαί.

— Ἡ εἰδῆσις τοῦ ὅτι δῆθεν ἡ Ἀγγλία διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἕνεκα τῶν πολεμικῶν αὐτῆς παρασκευῶν καὶ ὅτι ἠπειλῆσεν αὐτῇ κατοχὴν ἐν ἡ περιπτώσει θὰ ἐπεχειρεῖ τι κατὰ τῆς Τουρκίας, δὲν ἔχεται ἀληθείας, καθ' ἃ παρ' ἀξιοπίστου πηγῆς πληροφοροῦμεθα.

— Λέγεται μετὰ θετικότητος ὅτι ἡ Βουλὴ συγκαλεῖται περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου καὶ ὅτι τὸ πρὸς τοῦτο διάταγμα ὑπογράφεν ἤδη παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐκδίδεται τὴν ἐβδομάδα ταύτην.

— Ὁ Κύριος Θεμιστοκλῆς Ι. Ὀλύμπιος, διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας, μέχρι τοῦδε καθηγητῆς τοῦ ἐνταῦθα Βασ. Γυμνασίου, ἀπολυθεὶς ὑπὸ τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἐν τῇ αὐτῇ ἀκαταλλήλῳ καὶ ἐπιζημίῳ διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ ἔτους ὡρᾶ ἄνευ λόγου ἢ ἐλαχίστης ἀφορμῆς, εἰδοποιεῖ τὸ σεβαστὸν κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης ὅτι κάτοχος ὢν πέντε γλωσσῶν, ἤτοι γαλλικῆς, γερμανικῆς, λατινικῆς, παλζιαῆς καὶ νέας ἑλληνικῆς, δίδει ἰδιωτικὰς παραδόσεις εἴτε ἐν τῇ οἰκίᾳ του εἴτε ἐν διαφόροις οἰκογενείαις· ὁ βουλόμενος προσελθέτω εἰς τὴν κατὰ τὰ Βαπόρια κατοικίαν του ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Κυρίας Λουκίας Ζέρβα.

— Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν διατρίβει εἰς τὴν πόλιν μας ἰταλὸς τις χειρῶν μετεργόμενος τὸν ὀδοντοῖατρον. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, τὸν ὀποῖον δὲν σφάλλει τις ἐν ὀνομασίᾳ μέγαν ἀγύροτον περιουάζει καθ' ἑκάστην πρῶταν τὸν ἀπλοῦν λαόν πρὸς αὐτῷ, ἐκφωνεῖ λογιδρία, ἐπιδεικνύει τεχνικὰ κεφαλὰς ποδαῖς, φωνῆς, καὶ ἄλλα μέλη τοῦ ἀνομιαντικῆς ὑφραίου εἰς τοὺς θαυμαστάς του καὶ ἐπὶ τέλους ἐν πλήρει πλατείᾳ ἐξωρύσσει τοὺς σεσηπτότας ὀδόντας τῶν βουλομένων ἢ φράσσει αὐτοὺς διὰ τῆς γνωστῆς ὀδοντοῖατρικῆς ὕλης. Δὲν ἠθέλομεν κάμει λόγον περὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἂν δὲν μᾶς ἐγένοντο πλείστα παράπονα παρὰ τῶν παθόντων πελατῶν του, τῶν ὀποίων ἄλλων μὲν κατεκερμάτισε τὰ οὖλα, ἄλλων ἔθραυσε τὴν σιαγῶνα καὶ ἄλλων πάλιν διὰ τῆς ἐμφράξεως τῶν ὀδόντων ἐξείδαινε τὰ πρόσωπα καὶ τὸν λαϊκόν. Τούτων οὕτως ἐχόντων, προτρέπομεν τοὺς ἀπλουστέρους ν' ἀποφεύγωσι τὸν ἐπιστήμονα τὴν δὲ Ἀστυνομίαν νὰ τὸν παρακαλέσῃ νὰ μᾶς δεῖξῃ τὴν ῥάχιν του.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐξεδικάσθη ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν ἡ κατὰ τῆς Φωτεινῆς Καναβατσόγλου κατηγορία ἐπὶ ἀποπειρᾷ φόνου γενομένη ἐν Ἀθῆναις τὴν β'ην Μαρτίου ε. ἔ. ἐν τῇ πλατείᾳ Ἀ' Ομονοίας κατὰ τοῦ προσβολέως αὐτῆς λοχαγοῦ Κίτσου Βότσαρη. Ἡ αἵθουσα τοῦ Δικαστηρίου, αἱ περὶ αὐτὴν κλίμακες καὶ ἡ πρὸ τοῦ καταστήματος πλατεία ἦσαν πλήρεις ἀνθρώπων πάσης τάξεως. Ἀρξάμενος τῆς δίκης καὶ ἀπορριφθεὶς τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, ἤρξατο ἡ ἐξετάσις τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως, μεθ' ἃ λαβὼν τὸν λόγον ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ πράξις ἔλαβε μὲν χώραν ἀλλ' ἐν στιγμῇ καὶ ὑπὸ περιστάσεων καθ' ἃς δὲν εἶχε συνείδησιν τῶν πράξεων τῆς ἡ κατηγορουμένη καὶ ἐζήτησε τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς εἴτα ἀνέπτυξε τὰ τῆς ὑπερασπίσεως ὁ συνήγορος κ. Στεφ. Δραγούμης. Τέλος ἀποσυρθέντων τῶν ἐνόρκων εἰς τὸ δωμάτιον τῶν συνδιασκέψεων καὶ ἐπανελθόντων εἰς τὴν αἵθουσαν μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, ὁ προϊστάμενος αὐτῶν ἀνέγνω τὴν ἐτυμηγορίαν, καθ' ἣν ἡ Φωτ. Καναβατσόγλου ἐκκρίσθη

ἀθάνα· συνεπὼς καὶ τὸ δικαστήριον κηρύξαν ἀθῶαν τὴν κατηγορουμένην ἀπέλυσε αὐτήν. Τότε τὸ πολυπληθές ἀκροατήριον ἐπιδοκίμασαν τὴν ἀπόφασιν συνώψευσε τὴν κ. Καναδοπούλου μέχρι τοῦ οἴκου τῆς ζητωκραυγᾶς καὶ συγχαιόμενον αὐτήν τε καὶ τοὺς γονεῖς τῆς ἐπὶ τῇ δικαίᾳ ταύτῃ ἀπόφασει τοῦ Δικαστηρίου. Οὕτω λοιπὸν ἡ κ. Καναδοπούλου ἔλαβε πλήρη ἱκανοποίησιν παρὰ τε τοῦ νόμου καὶ τῆς κοινωνίας.

— Ἐξεδόθη καὶ τὸ πρῶτον φυλλάδιον τῆς τρίτης περιόδου τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ἐκδιδομένου μηνιαίου περιοδικοῦ ἢ αὐθινοῦ. Τὸ πάσης συστάσεως ἄξιον τοῦτο περιοδικὸν ἄπερ περιέχει ἀναγνώσματα λίαν ἐπωρελῆ τερπνὰ καὶ διδακτικώτατα, συνιστῶμεν θερμῶς τοῖς συμπολίταις ἡμῶν.

— Αἱ ἐν Ἰγῶν ταραχαὶ συνέβησαν διότι οἱ κίρκικοι ἐνόμισαν ὅτι διὰ τοῦ τελευταίου νόμου τῶν ἐφεδρῶν πρόκειται νὰ ἀπολέσῃσι κεκτημένα προνόμια ὑπὸ νόμων προγενεστέρων, κατὰ τοὺς ὁποίους αἱ ναυτικαὶ νῆσαι δὲν ὑπάγονται εἰς στρατολογίαν, ἀλλ' εἰς ναυτολογίαν μόνον. Ἡ τάξις ἐπανῆλθε μετὰ τὰς δοθείσας ἐξηγήσεις ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀποσταλείσης ἐκ Πειραιῶς τῆς Ὀλγας.

— Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ῥωσικὴν πρεσβείαν, ὅτι ὁ ῥωσικὸς στόλος τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης καταβαίνει νὰ προσβάλῃ τὴν Τουρκίαν ἐκ τῆς Μεσογείου. Τοῦτου γινομένου, ἡ ναυμαχία μετὰ τῶν δύο στόλων εἶναι ἀφευκτος.

— Ὁ ἀρξάμενος ῥωσοτουρκικὸς πόλεμος κατέχει τὴν δημοσίαν γνώμην προσηλωμένην πρὸς αὐτόν. Ἐν Εὐρώπῃ φοβούνται μὴ διὰ τινὰ λόγον παρόντα ἢ μέλλοντα ὁ πόλεμος ἐπεκταθῇ καὶ κατασταθῇ γενικὸς. Πάντες φρονοῦσιν ὅτι πρέπει νὰ περιορισθῇ μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ Ῥωσίας καὶ νὰ ληφθῇ προσετις φροντίς ταχέια ὥστε νὰ λήξῃ το ταχύτερον. Καὶ τοιαύτη γνώμη ὑπάρχει πανταχοῦ, ἀλλ' οὐδεὶς δύναται νὰ προῖχῃ τοῦ πολέμου τὸ τέλος καὶ μάλιστα τοῦ ἀνατολικοῦ, ὅστις πολλῶν ἀπτεται συμφορῶν.

— Κατὰ τὴν «Θράκην» ὁ ἀγγλικὸς στόλος διαιρεθίσεται εἰς τρεῖς μοῖρας, ἐξ ὧν ἡ πρώτη θέλει περιπλέει τὰ ὕδατα τῆς Ἑλλάδος, ἡ δευτέρα τὴν Ἀδριατικὴν καὶ ἡ τρίτη θέλει σταθμεύσει ἐν τῷ πορθμῷ τοῦ Γιβραλτάρ.

— Αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν ὅτι οἱ μὴ μουσουλμάνοι βουλευταὶ προτίθενται νὰ συντάξωσι καὶ ὑπογράψωσι πρακτικόν, δι' οὗ διαμαρτυρηθῶσιν κατὰ τῆς προφάσεως, ἣν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσίας προβάλλει πρὸς δικαιολογίαν τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου καὶ διακηρύξουσιν ὅτι αἱ περὶ προστασίας δῆθεν τῶν χριστιανῶν διακηρύξεις τῶν Ῥώσων εἶναι τέχνασμα ὑποκρύπτον κατακτητικούς σκοπούς.

— Πάντες οἱ λόγοι τῶν Μαυροβουνίων διευθύνονται ἐν σπουδῇ πρὸς τὰ σύνορα. Ὁ ἡγεμὼν Νικόλαος μετὰ τῆς κυρίας δυνάμεως, 15,000 ἀνδρῶν περίπου, θὰ εἰσβάλῃ αὐτὸς εἰς Ἐρζεγοβίαν καὶ θὰ καταλάβῃ τὸ στενὸν τῆς Δούνας, ὅπως κωλύσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Σουλτανοῦ βεβηθεμένην βίαιαν ἐπιείτησιν τοῦ Νίξιτι. Πρὸς τὴν Ἀλβανίαν, τοῦτέστιν ἀντικρὺ τῆς Ποδγορίτσας, συνεκεντρώθησαν 11,300 μαχηταί, ὧν ἡγεῖται προσωρινῶς ὁ Πλάμενατς ἄχρι τῆς ἀρτίσεως τοῦ ἀρχιστρατήγου Πέτροβιτς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Λίαν ὠφέλιμοι θὰ φανῶσι, κατὰ τὴν προσεχῆ ἐκστρατείαν, τῶν Μαυροβουνίων οἱ ἐκ Σερβίας συρρέοντες ἐθελονταὶ ἰδίως πυροβολισταί. Τῇ βοήθειᾳ αὐτῶν, ὁ ἡγεμὼν Νικόλαος ἐλπίζει νὰ διοργανώσῃ τρεῖς κανονοστοιχίας καὶ νὰ κανονοβολήσῃ τὸ Νίξιτι καὶ τὴν Ποδγορίτσαν.

— Γράφουσιν ἐκ Βελιγραδίου τῇ 17 Ἀπριλίου ὅτι, συνεπεῖα τῆς συμπεριφορᾶς, ἣν ὁ ῥώσος στρατηγὸς Φεδεγιέφ

ἐτήρησεν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς σερβικῆς πρωτεύουσας, αἱ διαιρέσεις ἐν Σερβίᾳ ἐγένοντο καὶ πάλιν φιλοπόλεμοι καὶ ὅτι οὐκ ὑπὸ τῆς σερβικῆς κυβερνήσεως ἀπολυθέντες ἐθελονταὶ κατατάσσονται ἀθροῖς εἰς τὸν ῥωσικὸν στρατὸν.

— Κιτὰ τὰς πληροφορίες τῆς «Βισιρέτ» 10,000 οὐγγρῶν ἵππέων εἰσὶν ἕτοιμοι ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὰς ὀθωμανικὰς τάξεις καὶ πολεμήσωσι κατὰ τῶν ῥώσων.

— Ὁ γενικὸς διοικητὴς Κρήτης ἀπληγόρευσε τὴν εἰς τὴν νῆσον ταύτην εἰσαγωγὴν ὄπλων τῆς πολυτελείας, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οἱ κάτοικοι ὄντες ἤδη ἱκανῶς ἐφωδιασμένοι δι' ὄπλων, δὲν ἔχουσι χρεῖαν τοιοῦτων.

— Ἐπισήμως λεγεται ὅτι ὁ Χεδίβης ἠρόνηθη νὰ παράσῃ τὴν ἐκ 30,000 ἀνδρῶν ἐπικουρίαν, ἣν παρ' αὐτοῦ ἐζήτησεν ὁ Σουλτάνος.

— Ἐπτακοσίων ἵππων ἀγορασκοθέντων ἐν Οὐγγαρίᾳ ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης ἠμπόδισεν ἡ Αὐστρία τὴν ἐξαγωγὴν τῶν.

Ἀξιότιμος Συντάκτα τῆς «Πανόπης».

Λίαν ὀρθὰς παρατηρήσεις ἐδημοσίευσεν ὁ τύπος τῆς πρωτεύουσας ὡς πρὸς τὴν σκίψιν τοῦ ἀξιότιμου ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Ζωγιοῦ, προτιθεμένου νὰ συνομολογήσῃ σύμβασιν μετὰ τοῦ Ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου πρὸς κατασκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς παραλίαις ἀπαιτουμένων φάρων καὶ φανῶν, ἀποτρέπων αὐτὸν τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, ὡς οὐσης προφανῶς ἐπιβλαβούς εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ταμείου τούτου. Ὁ κ. Ζωγιός, ὡς δὲν ἀμφισβάλω, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ταμείου τούτου ἐπιτροπὴ θέλουσι προὑπολογίσῃ τὰς διὰ τὸ ἔργον τοῦτο δαπάνας καὶ τὰς ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως ὠφελείας, οὕτω δὲ θέλουσι καταστήσῃ εἰς τὸ τελικὸν συμπέρασμα τοῦ ὅτι τὸ ἔργον ἔσται δαπανηρὸν καὶ ἐπιζήμιον εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο. Ἀλλὰ διὰ τί ἤθελεν ἐρωτήσῃ τις παρουσιάζεται Γαλλικὴ τις ἑταιρεία ζητοῦσα νὰ ἀναδεχθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου δι' ἴδιον λογαριασμόν; Εἰς ταῦτα εἶναι ἀνάγκη ν' ἀπαντήσω, ἀφοῦ προηγουμένως ἰκανὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐλάλησα μετ' ἀνδρῶν εἰδημόνων περὶ τὰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις, ὅτι αἱ ἑταιρίαι αὗται ἔχουσι πολλὰ πλεονεκτήματα, ὡς ἀστεροῦμεθα ἐν Ἑλλάδι. Κύριον δὲ πάντων εἶναι τὰ εὐθηνὰ κεφάλαια καὶ ἡ προμήθεια τοῦ ὕλικου. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι εἶναι ἀξίεπαινοί· ἡ Ἑλλὰς προθυμουμένη νὰ ἀλλάξῃ ἰσὺοθεν ἔργα τοιαῦτα, καὶ παύσασθαι νὰ περιέχῃ ταῦτα εἰς ξένας ἐταιρίας. Ἀλλὰ προκειμένου νὰ κάμῃ ἐν τοιοῦτον βῆμα εἶναι καλὸν νὰ διαθέσῃ τὸ χρεῖμα τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου ὑπὲρ ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίζουσας τὰ κεφάλαια αὐτοῦ καὶ τόκον τοῖς ἀλλοῖσιν 5 τοῖς 0/0, καὶ οὐχὶ ὑπὲρ τῆς τῶν φάρων καὶ φανῶν, ἣτις εἶναι ἐπιχειρήσεις πολλὰς ἐν Εὐρώπῃ ἑταιρίας ζημιώσασα.

Ταῦτα κατὰ καθῆκον ἔγραψα, εἰς οὐδὲν ἄλλα ἀφορῶν εἰμὴ μόνον εἰς τὸ νὰ καταστήσω προσεκτικωτέρως εἰς τοὺς προὑπολογισμούς των τοὺς τυχόν συμβληθησομένους διὰ τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπως μὴ μεταμελῶνται ἔπειτα πικρῶς ἢ ἐπιτροπῇ τοῦ ρηθέντος ταμείου καὶ ἡ Κυβερνήσις, ἡ ἐκθέσασα εἰς κίνδυνον τὸ χρεῖμα τῶν ἀτυχῶν θαλασσομάχων τοῦ ἐμπορικοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ.

Ἀξίωσθε τὴν διαβεβῶσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Γ. Κ.

Υ. Γ. Δημοσιεύοντες τὴν ἀνωτέρω διατριβὴν οὐδὲν μὲν ἡμεῖς εἴμεθα ἀρμόδιοι νὰ προσθέσωμεν ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῇ πα-

ρατηρήσεων, εὐχόμεθα δὲ ὅ,τι μέλλει νὰ γείνη ὑπὲρ τῆς λυσιτελοῦς ταύτης διὰ τὴν ἑλλ. ναυτιλίαν ἐπιχειρήσεως, νὰ γείνη ταχέως καὶ μετὰ περινοίας καὶ προνοίας, ἀνευ βλάβης τοῦλάχιστον Ἑλληνικῶν κεφαλαίων καὶ ἰδίως τῆς ἱερᾶς τοῦ ἐμπορίου ἡμῶν ναυτικοῦ παρακαταθήκης. Ὁ δὲ Θεὸς ἂς σωτήσῃ καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν κ. Ζωγιὸν νὰ πράξωσιν ὅ,τι θεωρεῖται λυσιτελεῖς, πάντοτε προσέχοντες νὰ μὴ ἐπισύρωσι καθ' ἑαυτῶν τὴν ἀγανάκτησιν τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἐπιχειρήσις δὲν ἤθελεν ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ Ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου.

Καὶ πάλιν περὶ Ἀμοργῶ.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτᾳ τῆς «Παρόπης».

Ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις ἰδιαίτερον φυλλάδιον ἀπὸ ἀκαλύψεως τῶν καταχρήσεων τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐν Ἀμοργῶ Μονῆς Κοζοβωϊτίσσης κ.λπ. οὗτινος οἱ χαλκεῖς πᾶν ἔχοντος ἀποβαλόντες αἰδοῦς ἐπισωρεύουσιν ἐν αὐτῷ τὰ παχυλότερα ψεύδη, μὴ αἰσθανόμενοι ὅτι τοῦτο τὴν λυσιτελίαν μόνον μανίαν τῶν καταδεικνύει, διότι θὰ εὐρεθῶσι ν' ἀναγνώσωσιν αὐτὸ καὶ ἄνθρωποι γνωρίζοντες ἐκ τοῦ πλησίον τὰ πράγματα. Ἀλλ' ἵνα κρίνῃ ἕκαστος περὶ τοῦ ἀξιοπιστοῦ τῶν χαλκῶν τοῦ φυλλαδίου τούτου, καὶ τῆς φιλοπατρίας τοῦ παρέχοντος τοὺς ἀθρακας τοῖς χαλκεῦσιν, ἀπερασίωσθαι καὶ ὁσωνοῦπω δημοσιευθῶσιν διὰ τοῦ τύπου αἱ μεταρρυθμιστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Β. Ἐπαρχίου Θήρας, ὡς καὶ ἐκεῖναι αἱ καταδικαστικαὶ, ἔχουσαι βεβαίως περισσότερον τὸ κύρος ἢ τὰ ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ ἀρχείου τοῦ Φωτεινοῦ ἐξερχόμενα ἀντίγραφα καὶ ἐν Ἀθήναις δεκτὰ γενόμενα πρὸς δημοσίευσιν. ἠθελον δὲ σιωπήσει ἤδη διὰ τὸν λόγον τῆς προσεχοῦς ἀπαντήσεως διὰ τῶν ἐπισήμων ἀποφάσεων, ἐὰν μὴ ἐλάμβανε τὴν κωλοσύνην ἢ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενη ἐφημερίς «Λαὸς» ἢ νὰ μνημονεύσῃ τοῦ ἐν λόγῳ φυλλαδίου, μετὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς κρίσεων, συνιστῶσα βεβαίως αὐτὸ ὡς ἄξιον ἀναγνώσεως, ἐνῶ πᾶσα ἄλλη ἐφημερίς δύναται νὰ κάμῃ λόγον περὶ τῶν πρὸ διετίας διαδραματιζομένων ἐν Ἀμοργῶ, οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ «Λαὸς», οὗτινος τὸ ἄμεσον ἐνδιαφέρον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην εἶναι μείζον παντὸς ἄλλου, καὶ ἐπομένως ἀδύνατον νὰ ἐκφέρῃ ἀμερόληπτον γνώμην. Σκοπὸς ὅμως τοῦ συντάκτου τῆς ἐφημερίδας ταύτης δὲν εἶναι ἢ τὸ νὰ ὑπομνησθῇ ἕκαστοτε τοῖς κατοικοῖς τῆς ἐπαρχίας Θήρας καὶ ἰδίως τοῖς Ἀμοργίνοις, τίς ἐστὶν ὁ αἴτιος τῆς ἀνακαλύψεως τῶν καταχρήσεων, τίς ὁ σωτήρ τῆς Ἀμοργῶ, τίς ὁ ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύσας αὐτὴν (!). — Οὐδεὶς ἀρνείται σοὶ κ. Ἀνεξάρτητε, τὸ γέρας τοῦ ἀνδραγαθῆτος τούτου, τῆς ἰδρύσεως τούτης τῆς δικτατορίας Γενναδίου τοῦ τυμβωρῦχου, διότι πάντες γινώσκουσιν τούτο, ἀλλ' ἐρωτῶσι μόνον ἂν ἦτο νόμιμος ἢ οὐ ἡ οπιστολή τοῦ Γενναδίου, καὶ ἀρκοῦνται εἰς μόνον τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἐγένετο ἐπὶ Βαλασσοπούλου. Διότι τίς ἄλλος ἤθελέ ποτε πρυθῆ αὐθαιρέτως εἰς παῦσιν ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ εἰς τὸν διορισμὸν νέου ὑπὸ μόνον τὸν ὄρον τῆς μελλούσης ἀποκαλύψεως τῶν καταχρήσεων; Τίς ἄλλος ἢ ἐκεῖνος ὅστις ἀπεφάνισεν ν' ἀποθανάτιση τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα διὰ πράξεων ἀξιωματικῶν, ὡς ὁ Ἡρόστρατος; Τίνα δὲ ἄλλον ἠδυνήθησεν οὐ νὰ εὕρῃ κατάλληλον πρὸς πραγματοποίησιν τῶν σχεδίων σου καὶ τῶν ὑποσχέσεων σου, ἢ Γενναδίον τὸν δίκην μηχανῆς; προθύμως παρεχόντα τοῖς βουλομένοις τὰ μέσα τῆς ἐκδικήσεως, καὶ ὅστις τῶν ὧν ἀπῆλασεν ἀγχιθῶν ἐπιλαθόμενος τὸν εὐεργέτην ὡς ὁ ὄφις ἐπληξεν; Καὶ τίς εἰς ποίας τοιαύτου εἴδους ὑποθέσεις δὲν δύναται νὰ παρουσιάσῃ μάρτυρας ὅτι ἡ διοίκησις τῶν ἀντιπροσούτων αὐτῶν εἶναι πλημμελής, καὶ ὅτι οἱ ὁμοφρονούντες μόνον ἔχουσιν

ἀγνάς τὰς χεῖρας; Τίνας δὲ καὶ ὑπὸ τίνων ὑπεδεικνύοντο οἱ μάρτυρες πρὸς ἀπόδειξιν τῆς χαλκευτοῦς κατηγορίας, διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως; Μὴ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐρώτησιν προκαλοῦμεν Σε, κ. Ἀνεξάρτητε, ν' ἀπαντήσῃς διότι βλέπομεν ἐν τῷ «Λαῶ» ὅτι ὡς ὁ Πηλάτος ἀποσιππῶσας τὰς χεῖρας, διὰ τῆς φράσεως «δι' ἣν ὡς μαθηάρομεν κ.λπ.», τοῦθ' ὅπερ δηλοῖ ὅτι ἐξωδίκως ἐπληρωρορήθη τὸ τοιοῦτον. Ἀλλ' ἐὰν σοῦ διέφυγον τῆς μνήμης αἱ περὶ ἐξετάσεως νέων πάντοτε μαρτύρων αἰτήσεις σου, ἕνεκα τῶν ὁποίων καὶ μόνον παρετάθη ἐπὶ τοιοῦτον ἡ ἀνάκρισις, ἐπ' ᾧ σήμερον δυσχεραίνεις, ἐνῶ τοῦτο καὶ μόνον ἐπιδιώκετε, ἂν ἐλησμώνηται τοὺς Θεολογίτας, τοὺς Πετρίδας, τοὺς Δείδας, τοὺς Ἐξάρχους, τοὺς Πούλους κ.λπ. ἂς σοὶ ὑπομνήσωμεν ἡμεῖς τοῦλάχιστον περιεκτικὴν σωζομένην ἀνεξάλειπτον ἐν τῇ μνήμῃ μας ἐπιστολῆς τῆς τοῦ Φωτεινοῦ πρὸς σε γεγραμμένης περὶ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1875 «Συμνεροθήμεν, σοὶ ἔγραψεν οὗτος, μετὰ τῶν φίλων Γενναδίου κ.λπ. καὶ συνετάξαμεν τὴν δέουσα ἐκθεσὶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ἤδη συντάσσεται καὶ ἡ μνήμεις, τὰ δὲ περαιτέρω ἀπόκρινται εἰς ὑμᾶς, ὥστε νὰ τοὺς ξεπατώσωμεν». Ολίγα ὅμως ἡμέραι σοὶ ὑπελείφθησαν τότε, διότι ὁ Βαλασσοπούλος ἔπεσεν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀνομημάτων, μέρος τῆς εὐθύνης τῶν ὁποίων φέρετε καὶ Σε, κ. Βουλευτὰ τοῦ 1874, καὶ τὰ σχέδιά σου ἔμειναν ἠριτελῆ, μολοντί ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃς καὶ Σε καὶ ὁ ἐντολεύς σου Φωτεινός, ὅτι ἡ δικαιοδοσία τοῦ Βαλασσοπούλου καὶ εἰς τὰ πράγματα εὐρισκομένου εἶχε παύσει, καὶ ἤρχιζεν ἡ δικαστικὴ ἐξουσία τὸ ἑαυτῆς μέρος, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἐμφανιζόμενος ἔπρεπε ν' ἀποκαλυφθῆ χωρὶς νὰ τολμήσῃ νὰ ἐκφέρῃ οὐδὲ λέξιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἐνδιαφέροντός σε, διότι ἔλαβες ἐν καλὸν μάθημα εἰς Ἀθήνας ὅταν ἐπαρουσιάσθῃς πρὸς λειτουργίαν τῆς Θέμιδος ἀκέραιον, καὶ πιστεύω νὰ ἐννοώμεθα. — Μολοντί δὲ σεῖς εἶσθε σὶ ἐργάται καὶ ὑποστρηριταὶ τῆς μνήσεως, τολμάτε καὶ αὐτῆς τὸ περιεχόμενον νὰ διαστρέψῃτε ἐν τῷ φυλλάδιῳ, ἀναβιβάζοντες τὸ ποσὸν τῆς δῆθεν καταχρήσεως εἰς 153 χιλ. δραχμῶν, ἐνῶ δὲ 20 μόνον χιλιάδας ἀπηγγέλην κατηγορεῖσθαι κατὰ τῶν θυμάτων σας. Δὲν αἰσθίνεσθε ὅτι διαστρέφοντες τὴν ἀλήθειαν δὲν εἶσθε πλέον πιστευτοὶ, καὶ ὅταν ποτὲ τοιαύτη ἐξέλθῃ τῶν χειλέων σας; Ὁ γινώσκων ὅμως τὰ ἐλατήρια ὑφ' ὧν κινεῖσθε, κ. πρῶτον βουλευτὰ, εἰς τὴν κατὰ τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμβουλίου λυσιτελίαν καταφορὰν σου, καὶ τὴν ἐνθερμον ὑποστήριξιν τοῦ Γενναδίου σου δὲν θέλει παρεξενευσθῆ, δι' αὐτὸ, διότι ἐν μέσῃ ἀγορᾷ τῆς Θήρας κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν περιφθήμεν ἐκλογῶν τοῦ 1874 ἐτόλμησας νὰ ἐμπιστευθῆς τὰ σχέδιά σου καὶ νὰ διατυπώσῃς τὰς ἀπαιτήσεις σου, αἵτινες ὅμως παρρησιαστικῶς ἀπεββίβησαν ὑπὸ τῶν νῦν κατηγορουμένων, εἰδομένων εἰς τὴν ἀμεμπτον αὐτῶν διαχειρίσιν. Ἐξήγησας ὅθεν ἀμέσως τὸ μέσον καὶ δὲν εὔρες ἢ τὸν Γενναδίον ἱκανὸν νὰ ὑπαρεθῆσῃ τοὺς σκοπούς σου τυρλοῦς ὁμμοσιν, ἂν δικαίως ἀπεκαλέσασαι τυμβωρῦχον, διότι μόλις τελευταίως ἐξελθὼν κατὰ πρόκλησιν ἡμῶν ἐκ τοῦ σκότους ἐν ᾧ μετὰ τοῦ Φωτεινοῦ ἐργάζοντο τὰ σκότια αὐτῶν ἔργα ἔχει τεταμνωμένους τοὺς ὀρθαλομοῦς καὶ μνημονεύει ἐν τῇ ἐκθέσει του τῶν ἐτῶν 1863—1869, ἐνῶ πάντες γινώσκουσιν ὅτι οἱ νῦν κατηγορούμενοι ἀνέλαβον κατὰ πρῶτον τὴν διαχείρισιν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 1866, φρονῶν ὅτι ἤθελε φανῆ ἄξιος τῆς ἀποστολῆς του ἐὰν τῷ ἐπέτρεπετο νὰ ἀνακινήσῃ καὶ τὰ ὄστα τῶν διαχειρισομένων κατὰ τὰ ἔτη 1863—1866, διότι ἔτυχε καὶ ἐκεῖνοι νὰ ἦναι συγγενεῖς τοῦ Βλαβιανοῦ. (Ἀκολουθεῖ).